

Eppu Normaali, Vaikerrus D-Mollissa

Oli y syksyinen
sinussa tyhjyys tuskallinen
ovelles onnistuin rmpimn,
pstit luoksesi Impimn

Hieno y, helvetin hieno y
Olit ollut aiemmin
vain joku jota tapailin,
en pelleillyt
en en kyennyt
muuhun kuin itkemn
ja entisen ylpeyden pois kitkemn
Autoit,
minulle rauhan laitoit
pikkuhiljaa kuukausien
kuluessa pois talvisten

Kertoisit, mit lysit
minusta silloin, tied en
Kuitenkin minulle annoit,
jotakin kun palaset yhteen kannoit

Tuli kevt ja tullessan toi sen
elmsi, jonkun toisen
Oli teilt pois useasti,
ohitseni katsoit kaipaavasti

Se vaikeaa, on kertoa mahdoton
kersin vehkeet ja kvelin pois
ovesta ulos ja taas tyhjyyteen

Jos sielu siivet sais,
merelle kaartais,
alas taivaalta sukeltais
Lpi pinnan, alas,
alas pohjaan saakka
Synkn verhon, vliss nn,
minun ja mun elmn
Sanasi sattuvat, mieltäni raastaa
mieless kuvat pelkk saastaa
Takaisin jos ottaisit,
mitn et nist silmist tuntisi
mitn et lytisi,
tm kirje on viimeinen